

Шановна спільнота Українського Католицького університету!

Вже другий день думаю над листом у відповідь Вам.

Я дуже вдячна, Вам, за ваші добрі слова, вашу віру в мене і ваші добрі наміри. Я ніколи не отримувала ніяких нагород, премій чи орденів і не знаю, як себе поводити чи як реагувати на такі високі відзнаки...

За десять років служби в Збройних Силах України найбільше, що я отримувала це грамоти на 8-ме березня, а, крайнім часом, знаходячись у в'язниці в Росії, я, заочно, дізнаюся скільки нагород мені вже вручено.

І мені, якось, ніяково за це, бо здається, що я нічого, ще, не зробила, щоб заслужити таку довіру українського народу. Я побоююся, що мені може забракнути мудрості, розуму і сил щоб виправдати таку високу довіру і такі великі сподівання і надії покладені на мене моїм народом.

Та я не втрачаю надії і молю Бога, щоб Він дав мені сил виправдати все це і не стати черговим розчаруванням для нашого народу, від яких ми, українці, вже так стомилися.

Я щиро вдячна Анастасії Шкільник за заснування такої нагороди, яка відмічає людей, вартих слугувати прикладом для інших і вдячна комітету премії «Світло Справедливості» за те, що визнали такою людиною мене. Напевно, якщо люди так вирішили, то я не маю права сором'язливо віднікуватися і можу тільки від щирого серця подякувати Вам і пообіцяти, що прикладу всіх зусиль і зроблю все можливе щоб не зрадити Вашу довіру і бути вартою такої високої нагороди та стоячи гідно поруч з тими видатними людьми, які її вже отримали!

Сподіваюсь Господь Бог допоможе мені 22 квітня 2015 року власноруч отримати цю нагороду, але якщо ще не доля, то вручіть її, будь-ласка, моїй сестрі Савченко Вірі чи моїй матері Савченко Марії Іванівні за мене.

12.03.2015 р.

Із щирою вдячністю і глибокою пошаною,
Надія Савченко

Відсканований лист - нижче

Шановна спільнота

Українського Католлицького університету

Вне другий день думаю над листом у відновідь Вам.

А дуже вдячна Вам за ваші добрі слова, вашу віру в мене і ваші добрі наміри.

А ніколи не отримувала ніяких нагород, премій чи орденів і не знаю, як це поводити чи як реагувати на такі високі відзнаки...

За десять років служби в Збройних Силах України найбільше, що я отримувала це прихильності на 8-м березня, а крайнім часом, знаходячись у відзначі в Росії, я, заочно, дізнаюся скільки нагород мені виле, вручено.

І мені, якось, ніяково за це, бо здається, що я нічого, ще, не зробила, щоб заслужити таку довіру українського народу. Я подякую, що мені може забракнути мудрості, розуму і сил щоб виправдати таку високу довіру і такі великі сподівання і надії покладені на мене моїм народом.

Та я не втрачаю надії і молю Бога щоб він дав мені сил виправдати все це і не стати скарговим розчаруванням для нашого народу, від яких ми, українці, вже так стомилися.

А щиро вдячна Анастасії Шкільник за заснування такої нагороди, яка відзначає людей, вартих сагувати прикладом для інших і вдячна комітету премії "Світло Справедливості" за те, що відзначили такою людиною мене. Напевно, якщо люди так вирішили, то я не маю права сором'язливо відшукуватися і можу тільки від щирого серця подякувати Вам і подякувати, що прикладу Ваш зусиль і зроблю все можливе щоб не зрадити Вашої довіри і бути вартим такої високої нагороди та стояти гідно поруч з такими видатними людьми, які її вже отримали!

Сподіваюсь Господь Бог допоможе мені 22 лютого 2015 року внаслідок отримати цю нагороду, але якщо це не домі, то вдруге її, будь-ласка, моїй сестрі Савченко Вірі чи моїй матері Савченко Марії Іванівні за мене.

12.03.2015р.

З щирою вдячністю
і широким пошаном

С/Надія Савченко